

dentlig debat om demokrati og socialisme, igen forsøger det samme. Jeg håber da, at jeg kan tro på, at det ikke er det, der er sigtet med forespørgslen, når man forsikrer mig om det. Vi vil i hvert fald tage den ...

**Anden næstformand (Henning Grove):**

Der er rød lampe.

**Keld Albrechtsen (EL):**

Tak, hr. formand.

**Jann Sjursen (KRF):**

»Hvad er der fra dansk side gjort for at afdække omfanget og karakteren af danskeres samarbejde med myndigheder i Sovjetunionen og i de østeuropæiske diktaturer under »den kolde krig« -« Sådan lyder første del af forespørgslen, som hr. Frank Dahlgaard har rettet til statsministeren og justitsministeren her i dag.

Jeg mener sådan set, der er blevet gjort en del allerede og vil blive gjort en del fremover med de beslutninger, som er truffet bl.a. her i Folketinget, om at få afdækket danskeres samarbejde med myndighederne i Sovjetunionen under den kolde krig. Det vil ikke mindst ske med de to arbejder, der er igangsat, og som også har været kommenteret flittigt her under debatten, nemlig for det første PET-kommissionens arbejde og for det andet DUPI-redegørelsen, som skal komme på et tidspunkt.

For så vidt angår PET-kommissionen, medvirkede Kristeligt Folkeparti jo til kommissionens nedsættelse. PET-kommissionen fik, og jeg siger med vilje »fik«, et dobbelt sigte, nemlig både et juridisk sigte, som skulle være med til at klarlægge, om efterretningstjenesten havde handlet inden for de givne retningslinjer, og også et historisk sigte, idet kommissionen skulle sørge for at afdække perioden 1945-1989 og bl.a. de forhold, forespørgeren har efterspurgt her i dag.

Efterfølgende har regeringen så anmodet DUPI om en udredning, som også har været nævnt tidligere i debatten, og som jeg ikke skal komme nærmere ind på her. Vi har det nemlig faktisk sådan i Kristeligt Folkeparti, måske ikke mindst set i lyset af debatten, der har været ført her i dag, at vi tror, det vil være ganske udmærket at afvente de to beretninger fra henholdsvis PET-kommissionen og DUPI. Jeg tror måske også, de kan give et bedre grundlag for at føre en debat end vores egne små meninger og meninger, for nu at sige det sådan, og de kan i øvrigt

også give grundlag for den anden del af forespørgslen, nemlig at sikre udgangspunktet for en eventuel retsforfølgelse af de personer, som måtte have overtrådt lovgivningen.

Vi mener altså, at der er gjort en del, og at der også i de kommende måneder, til begge beretninger foreligger, vil blive gjort et godt stykke arbejde for at få afdækket ikke bare danskeres samarbejde med myndigheder i Sovjetunionen, men selvfølgelig også efterretningstjenestens virksomhed i hele koldkrigsperioden. Andre kan også bidrage til den debat, som er helt nødvendig: forfattere og folk, der har været involveret i sagerne, enten direkte eller indirekte. Der er jo også allerede en hel del, der har gjort det, sågar også i debatten her i dag. Det tror jeg også vil ske fremover, og det tror jeg også vil være sundt for vort demokrati.

Jeg tror ikke, at den kolde krigs periode er en periode, der kan forties, og jeg er så langt enig med forespørgeren, at det også efter Kristeligt Folkepartis mening selvfølgelig er vigtigt at få gjort op med dem, der under den kolde krig hylkede forskellige regimer, som absolut udgjorde en trussel mod Danmark: det tidligere Sovjetunionen, det tidligere Østtyskland og Polen, for nu at nævne et par stykker. Ligeså kan det selvfølgelig også være nyttigt at gøre op med andre regimer rundtomkring i verden, uanset at de ikke udgør en direkte trussel over for Danmark, og det er måske her, vandene skiller lidt i debatten, sådan som jeg oplever det.

Vi oplever det fra Kristeligt Folkepartis side klart sådan, at der har været en direkte fjende af Danmark, nemlig Sovjetunionen og dens lydstater. De øvrige diktaturstater m.v., som der bestemt også er god grund til at gøre op med, har ikke direkte udgjort en trussel mod Danmark, men selvfølgelig mod befolkninger andre steder rundtomkring i verden, hvilket vi heller ikke kan være ligeglade med. Derfor bifalder hele Folketinget jo i dag også en aktiv dansk udenrigspolitik, som netop tager sigte på at beskytte menneskers rettigheder rundtomkring i verden, uanset om der er tale om folk, der er vore naboer, eller folk, der bor længere væk på vor klode.

Med disse bemærkninger vil jeg konkludere, at vi ikke kan støtte hr. Frank Dahlgaards forslag. Vi mener, at nogle af de aspekter, der bliver nævnt i forslaget til vedtagelse, vil være omfattet af både DUPI- og PET-kommissionens arbejde, og så synes vi måske også, at der er nogle enkelte af formuleringerne i forslaget til vedtagel-